

Голові Конституційного Суду України
БАУЛІНУ Юрію Васильовичу
01033, м. Київ, вул. Жилианська, №14

КРОПИВНИЦЬКОЇ Віри Михайлівни.

КОНСТИТУЦІЙНЕ ЗВЕРНЕННЯ

(про офіційне тлумачення положення ст.362 Цивільного кодексу України та роз'яснення Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ, викладених в п. 18 Постанови Пленуму Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 07.02.2014 року №5 «Про судову практику в справах про захист права власності та інших речових прав»).

Прошу Конституційний Суд України надати офіційне тлумачення (застосування) судами положення ст.362 Цивільного кодексу України у разі встановлення продажу частки у праві спільної часткової власності з порушенням переважного права купівлі.

Із змісту частини 1, 2 та 4 ст.362 Цивільного кодексу України вбачається, що у разі продажу частки у праві спільної часткової власності співвласник має переважне право перед іншими особами на-ї купівлю за ціною, оголошеною для продажу, та інших рівних умовах. Для здійснення цього права продавець частки у праві спільної часткової власності зобов'язаний повідомити інших співвласників про намір продати свою частку, вказавши ціну та інші умови, на яких він продає.

Із змісту даної ст.362 ЦК України я розумію, що співвласник має переважне право придбати частку в праві спільної часткової власності за ціною, яку визначає продавець, а в разі продажу продавцем частки з порушенням вимог ст.362 ЦК України, то при розгляді в суді позову про переведення прав та обов'язків покупець, чії права були порушені як співвласника, повинен для

забезпечення свого позову внести на депозит суду **вартість проданого майна, яка зазначена в договорі купівлі-продажу.**

Так розуміла дану норму закону і я, коли в 2011 році в процесі виявлення порушення мого права на переважне придбання ½ частини будинку звернулась в суд з позовом до гр. та

про переведення на мене прав та обов'язків покупця в частині ½ частини будинку в м. по вул.

Саме так, як вказано в ст.362 ЦК України, застосував дану норму закону і апеляційний суд області у своєму рішенні від 23.06.2014 року при розгляді моєї апеляційної скарги на рішення міського суду області від 17.01.2014р.

Але 22.10.2014 року я отримала у Вищому спеціалізованому суді України з розгляду цивільних і кримінальних справ копію ухвали судової палати з цивільних справ від 01.10.2014 року, якою постановлені по справі судові рішення були скасовані, а справа направлена на новий розгляд в суд першої інстанції.

Відповідно до ст.43 Закону я, як громадянка України, маю право на конституційне звернення щодо офіційного тлумачення Конституції та Законів України.

Конституційне звернення – це письмове клопотання до Конституційного Суду України про необхідність офіційного тлумачення Конституції України та законів України з метою забезпечення реалізації чи захисту конституційних прав та свобод людини і громадянина, а також прав юридичної особи. (ст.42 ч.1-Закону).

Відповідно до ст.94 Закону України «Про Конституційний Суд України» **єдиною підставою для конституційного звернення щодо офіційного тлумачення Конституції та Законів України є наявність неоднозначного застосування положень Конституції України або законів України судами України (загальної юрисдикції), іншими органами державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення конституційних прав і свобод.**

Згідно із викладеною в Ухвалі від 12.05.2010 року №31-у/2010 правової позиції Конституційного Суду України «**нід неоднозначним застосуванням положень Конституції України**

або законів України слід розуміти різне застосування одних і тих же норм цих правових актів судами України, іншими органами державної влади за однакових юридично значимих обставин».

Ознайомившись з ухвалою Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних прав від 01.10.2014 року по моїй справі та п.18 ч.3 Постанови Пленуму Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 07.02.2014р. №5 *«Про судову практику в справах про захист права власності та інших речових прав»*, Вищий спеціалізований суд України порушив як мої права на чесний і справедливий розгляд справи в частині застосування судами ст.362 ЦК України, так і дав неправильне «роз»яснення по застосуванню судами ст.362 ЦК України, які по суті змінюють зміст даної норми закону, і саме ця обставина являється підставою для мого конституційного звернення до Конституційного Суду України.

(копію Постанови Пленуму ВССУ від 07.02.2014р. додаю)

Так, Вищий спеціалізований суд України з розгляду цивільних і кримінальних справ в ч.3 п.18 вище зазначеної постанови Пленуму Вищого спеціалізованого суду України вказує (роз»яснює), що під час розгляду позову про переведення на підставі ст.362 ЦК України прав та обов»язків покупця за договором купівлі-продажу, укладеним з порушенням переважного права купівлі частки у праві спільної часткової власності, «суду слід виходити з дійсної вартості частки на час розгляду справи».

При цьому в ч.5 п.18 даної Постанови пленуму вказано, що «вирішуючи такі спори, суд не має права задовольняти позови про визнання правочину недійсним, якщо його метою є переведення прав та обов»язків покупця».

Вважаю, що п. 18 *«роз»яснення* Вищого спеціалізованого суду України у вище названій Постанові Пленуму Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ про необхідність при розгляді в суді справи про переведення прав та обов»язків покупця за майно, яке було продане з порушенням вимог ст.362 ЦК України, виходити не з вартості майна, яка вказана в договорі купівлі-продажу, а з «дійсної вартості на час розгляду справи» фактично призведе як до

неправильного та неоднакового застосування судами ст.362 ЦК України, ст.632 ЦК України в якій вказано, що «зміна ціни в договорі після його виконання не допускається» та суперечить навіть ч.5 п.18 даної ж Постанови Пленуму ВССУ.

Якщо суд повинен розглядати спір з врахуванням роз'яснень Вищого спеціалізованого суду України, які для судів є обов'язковими, по *«дійсній вартості на час розгляду справи в суді»*, то тоді необхідно визнавати також недійсним і договір купівлі-продажу, так як ціна відновиться до істотних умов договору купівлі-продажу і визначається виключно самим продавцем, співвласником майна, який продав свою частку з порушенням ст.362 ЦК України.

Необхідність в офіційному тлумаченні ст.362 ЦК України виникла тому, що Вищий спеціалізований суд України з розгляду цивільних і кримінальних справ фактично в п.18 ч.3 Постанови Пленуму ВССУ від 07.02.2014р. №5 «Про судову практику в справах про захист права власності на інших речових прав» фактично дав рекомендацію не так застосовувати судами України ст.362 ЦК України як вона викладена в Цивільному кодексі України, що трапилось саме і при розгляді моєї справи в даному суді, що і призвело до порушення мого права на чесний і справедливий розгляд судами справи за моїм позовом.

(копії рішення міського суду, апеляційного
суду та ухвали ВССУ додаю)

Так, апеляційний суд області, розглядаючи мою апеляційну скаргу на рішення міського суду Київської області від 17.01.2014 року, переводячи на мене права та обов'язки покупця за 1/2 частину будинку № по вулиці в м. по договору купівлі-продажу від 30.12.2010 року, виходив із вартості 1/2 частини даного будинку, яка була вказана в даному договорі купівлі-продажу, і яка була внесена мною на депозит суду, як і передбачено ст.362 ЦК України.

Але Вищий спеціалізований суд України з розгляду цивільних і кримінальних справ як в своїй ухвалі від 01.10.2014 року по моїй

справі, так і в п.19 ч.3 вище названої Постанови Пленуму ВССУ від 07.02.2014 року №5 невірно застосував положення ст.362 ЦК України і по суті перевищив свої повноваження, що призвело поки що до порушення мого права, а в подальшому призведе і до порушення інших прав громадян, так як Вищий спеціалізований суд України відповідно до наданих йому повноважень не може змінювати ст.362 ЦК України, яка являється частиною ЦК України.

Про те, що Вищий спеціалізований суд України з розгляду цивільних і кримінальних справ неоднаково застосував ст.362 ЦК України по моїй справі та у п.18 ч.3 вище зазначеної Постанови Пленуму ВССУ від 07.02.2014 р. №5, свідчить і Ухвала Вищого спеціалізованого суду України по конкретній іншій справі № _____

В ухвалі від 18.06.2014 р. по конкретній іншій справі за №6-5472 св 14 Вищий спеціалізований суд України з розгляду цивільних і кримінальних справ **також вказує, що при розгляді справ про переведення прав і обов'язків покупця на підставі ст.362 ЦК України необхідно виходити із ціни, яка вказана продавцем, або з ціни, за яку була продана річ, і саме ця сума повинна бути внесена на депозит суду.**

(копію ухвали від 18.06.2014р. за №6-5472св14 додаю)

Оскільки Вищий спеціалізований суд України з розгляду цивільних і кримінальних справ у своїй ухвалі від 01.10.2014р. по моїй справі, та у п.18 ч.3 Постанови Пленуму ВССУ від 07.02.2014р. неоднозначно застосував положення ст.362 ЦК України і це призвело до порушення мого конституційного права на чесний та справедливий розгляд справи і в подальшому може призвести до неправильного тлумачення судами вимог ст.362 ЦК України, прошу дати офіційне тлумачення про застосування судами ст.362 ЦК України.

На підставі викладеного та ст.150 Конституції України, ст.ст.13, 42, 43, 94 Закону України «Про Конституційний Суд України», -

ПРОШУ:

1.Дати офіційне тлумачення змісту ст.362 Цивільного кодексу України, а саме при розгляді судами справ про переведення прав та обов'язків покупця на підставі ст.362 Цивільного кодексу України

судам необхідно виходити із вартості майна, яка вже вказана (визначена) продавцем в договорі купівлі-продажу при продажі майна з порушенням переважного права співвласника на придбання речі чи з вартості на час розгляду справи в суді?

ДОДАТОК:

21.11.2014р.

(КРОПИВНИЦЬКА В.М.).